

Γιώργος Κρεασίδης

Συνεχίζεται ο αυταρχικός κατήφορος της υπουργού Παιδείας Ν. Κεραμέως και ο δικαστικός αυτοματισμός κατά των απεργιακών αγώνων. Την Παρασκευή 8/10 το βράδυ το Πρωτοδικείο έβγαλε παράνομη και καταχρηστική την απεργία – αποχή από την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, που είχε προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ μετά την προηγούμενη απόφαση του δικαστηρίου που είχε βγάλει παράνομη τις απεργίες ΟΛΜΕ-ΔΟΕ, κρίνοντας άμεσα εκτελεστή την απόφαση και προβλέποντας και χρηματική ποινή ύψους 3.000 ευρώ για κάθε παράβαση! Αγωγή κατά της απόφασης της ΑΔΕΔΥ είχε καταθέσει η υπουργός Παιδείας την Παρασκευή το πρωί και βεβαίως εκδικάσθηκε αμέσως και με το επιθυμητό για την κυβέρνηση αποτέλεσμα.

Αξίζει να σημειωθεί βεβαίως πως η δικαστική απόφαση αυτή δεν αφορά την 24ωρη πανεκπαιδευτική απεργία την Δευτέρα 11 Οκτώβρη, που θα πραγματοποιηθεί κανονικά και τα μηνύματα από τα σχολεία δείχνουν πως θα έχει πολύ μεγάλη συμμετοχή.

Η υπουργός διάλυσης της Παιδείας είχε προχωρήσει και σε έφεση σε βάρος της πρωτόδικης απόφασης, η οποία χαρακτήρισε παράνομη την απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών από την αξιολόγηση (την κυρηγμένη από τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες) αλλά χωρίς να ορίζει άμεσα εκτελεστή την απόφαση. Με την έφεσή της, που εκδικάζεται τη Δευτέρα μέρα απεργίας των εκπαιδευτικών, η υπουργός Παιδείας, με όπλο τον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη, απαιτεί να χαρακτηριστεί και καταχρηστική η απεργία-αποχή, να γίνει άμεσα εκτελεστή η απόφαση, αλλά και να πληρώσουν πρόστιμα 10.000 ευρώ οι συνδικαλιστικές ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών.

Πέρα από τις αγωγές βέβαια υπάρχουν και οι κλομπιές, όπως αυτές που έπεσαν στα κεφάλια εκπαιδευτικών στη συγκέντρωση την Τετάρτη στην Αθήνα, όπως και την προηγούμενη Παρασκευή.

Η απεργία της Δευτέρας αναμένεται να είναι η πρώτη άμεση απάντηση στον κυβερνητικό αυταρχισμό, ενώ ζητούμενο είναι το επόμενο βήμα του εκπαιδευτικού κινήματος στη μάχη ενάντια στην αντιεκπαιδευτική πολιτική.

Καθώς παρά τις συνεχείς απειλές και το κλίμα τρομοκρατίας από τον μηχανισμό του υπουργείου Παιδείας, σε ελάχιστα σχολεία οι σύλλογοι εκπαιδευτικών συνεδρίασαν για να υλοποιήσουν τον κυβερνητικό σχεδιασμό. Η πρωτόδικη απόφαση που βγάζει παράνομη την απεργία-αποχή δεν έκαμψε την αποφασιστικότητα του κλάδου, ενώ ενισχυτικό ήταν το γεγονός ότι η έφεση των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών ορίστηκε να εκδικαστεί στις 25 Γενάρη 2022.

Κυβερνητική επίθεση με αγωγές και ΜΑΤ, ανυποχώρητοι οι εκπαιδευτικοί

Η Ν. Κεραμέως θέλει να υποχρεώσει τους εκπαιδευτικούς να εφαρμόσουν ένα νόμο με τον οργουελικό τίτλο «αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών», παρά το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία είναι αντίθετη, αψηφώντας τις απειλές για περικοπές μισθού και πειθαρχικά μέτρα. Η χρεοκοπία της εκπαιδευτικής πολιτικής της ΝΔ είναι φανερή, καθώς η καθολική αντίδραση την καθιστά ουσιαστικά ανεφάρμοστη.

Ο δημοκρατικός φερετζές με συνεδριάσεις συλλόγων διδασκόντων που επιβάλλεται διά νόμου να αποφασίζουν τις κυβερνητικές επιλογές, έχει απονομιμοποιήσει την υπόθεση της αξιολόγησης, ενώ δεν μπορεί να κρύψει τη στόχευση της κατηγοριοποίησης σχολείων και εκπαιδευτικών που επιδιώκεται, με στόχο μια παιδεία ταξικών φραγμών. Μια παιδία κατά βάση προσανατολισμένη στην παραγωγή φτηνού ελαστικού εργατικού δυναμικού, με γνώση

που υποβαθμίζεται σε καταρτίσεις μιας χρήσης και δεξιότητες για τις ανάγκες της εργοδοσίας.

Σε αυτή την κρίσιμη καμπή η απάντηση του εκπαιδευτικού κινήματος δεν μπορεί παρά να είναι αποφασιστική. Οι εκπαιδευτικοί συσπειρώθηκαν επειδή υπήρχε συγκεκριμένος στόχος και συνέχεια στην ανάπτυξη του κινήματος. Ξεπέρασαν το φόβο και τις ιδεολογικές πιέσεις για την αξιολόγηση, που ας μη λησμονηθεί ότι είναι βασικό ιδεολόγημα του συστήματος. Είναι κρίσιμο λοιπόν να μη δημιουργηθεί η αίσθηση ότι η 24ωρη απεργία της Δευτέρας θα είναι ένα κύκνειο άσμα. Τώρα είναι η ώρα τα πρωτοβάθμια σωματεία και οι ομοσπονδίες στην εκπαίδευση να περιγράψουν τα αγωνιστικά βήματα από τη Δευτέρα και μετά. Απαιτείται απεργιακή συνέχεια, απεγκλωβισμός από τη νομικίστικη προσέγγιση του αγώνα και γενικές συνελεύσεις αποφασιστικού χαρακτήρα για τη συσπείρωση του κλάδου, ώστε να εγγυηθούν ότι δεν οδηγείται η κινητοποίηση σε αυλαία, ανάλογα με τις δικαστικές αποφάσεις.

Εξάλλου όπως έδειξε το επεισόδιο με τη διαγραφή Μπογδάνου, η κυβέρνηση μετράει την αγανάκτηση και είναι πιο ευάλωτη στις κοινωνικές πιέσεις από ό,τι θέλει να δείχνει.

Στη δεδομένη φάση των εξελίξεων είναι αναγκαία η απεργιακή κλιμάκωση, η διεύρυνση του μετώπου με την εναντίωση στο νόμο Χατζηδάκη, η ανάπτυξη αγωνιστικών πρωτοβουλιών στην κατεύθυνση του πανεκπαιδευτικού μετώπου με παλλαϊκά χαρακτηριστικά. Με πρώτα βήματα τον αγωνιστικό συντονισμό εκπαιδευτικών, μαθητών, φοιτητών και γονέων, αλλά και κινητοποίηση του ευρύτερου λαϊκού κινήματος για την ταξική αναμέτρηση στην παιδεία μέσα από πρωτοβουλίες της μαχόμενης Αριστεράς.

Η μάχη για την αξιολόγηση θα είναι παρατεταμένη έτσι και αλλιώς, ενώ κάθε απόπειρα υλοποίησης θα είναι μια σύγκρουση. Αν περάσει η αντίληψη ότι μπροστά στον κυβερνητικό αυταρχισμό και τα δικαστήρια οι ελπίδες μεταφέρονται στο εκλογικό επίπεδο και συγκεκριμένα στην αλλαγή κυβέρνησης, τότε η δυναμική του αγώνα θα χαθεί. Το ίδιο θα σηματοδοτήσει και η αντίληψη ότι το περισσότερο που μπορεί να γίνει απέναντι στην πολιτική Κεραμέως είναι η εξαγωγή συμπερασμάτων. Από τη μια τα αναγκαία συμπεράσματα έχουν ήδη βγει και από την άλλη έτσι τροφοδοτείται περισσότερο η στάση εκλογικής αναμονής.

Απεργιακή κλιμάκωση για να νικήσει ο αγώνας

Είναι χαρακτηριστική η συζήτηση που έγινε την περασμένη Δευτέρα στο Γενικό Συμβούλιο

της ΑΔΕΔΥ, όπου ενώ ψηφίστηκε η κάλυψη της απεργίας-αποχής των εκπαιδευτικών, καταψηφίστηκαν οι προτάσεις των Παρεμβάσεων για πανδημοσιοϋπαλληλική απεργία με την εκπαίδευση στις 11/10 και πανεργατική αντίστοιχα με την υγεία στις 21/10, με λογική κλιμάκωσης, συντονισμού και υπέρβασης του κατακερματισμού στο απεργιακό μέτωπο, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για κυβερνητική ήττα. Η τελική απόφαση ήταν για απεργία τον Νοέμβρη με ανοιχτή ημερομηνία, όπως πρότεινε το ΜΕΤΑ και στήριξαν ΠΑΜΕ, ΔΗΣΥΠ (ΚΙΝΑΛ), ΕΑΚ (ΣΥΡΙΖΑ) και ΔΑΚΕ. Πρόκειται για απόφαση που δίνει περιθώριο για παιχνίδια και από την ΓΣΕΕ. Εκ των υστέρων έγινε δεκτό αίτημα της ΟΛΜΕ για κήρυξη από την ΑΔΕΔΥ 24ωρης απεργίας για το χώρο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και μόνο (λόγω καταστατικού ΟΛΜΕ, που απαιτεί να έχουν προηγηθεί γενικές συνελεύσεις).

Παράλληλα σε σχέση με το νόμο Χατζηδάκη, παρά τις δεσμεύσεις για μη συμμόρφωση, το ΠΑΜΕ διαχώρισε την απειθαρχία από τον απεργιακό σχεδιασμό, την προσπάθεια δηλαδή για κατάργηση του νόμου σε σύνδεση με τους απεργιακούς αγώνες και σε πανεργατική κατεύθυνση. Οι άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις καλύφτηκαν πίσω από αυτή τη στάση. Αυτή η γραμμή επαναλήφθηκε και στη σύσκεψη του Σπόρτινγκ την Τρίτη με πρωτοβουλία σωματείων που επηρεάζονται από το ΠΑΜΕ, το οποίο επέβαλε στο κλείσιμο σαν βασική μορφή πάλης απογευματινό συλλαλητήριο στις 4/11, παρά την παρέμβαση πρωτοβάθμιων σωματείων σε γραμμή απεργιακού αγώνα

Όπως τονίζουν οι εκπαιδευτικοί του ΝΑΡ στην ανακοίνωσή τους «τώρα είναι η ώρα για ενιαίο ανυποχώρητο πανεκπαιδευτικό αγώνα για να γκρεμίσουμε την πολιτική του ΣΕΒ, της κυβέρνησης και όλων των μέχρι τώρα κυβερνήσεων. Ο αγώνας στην εκπαίδευση είναι υπόθεση όλου του εργατικού λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος… Η στάση κάθε συνδικαλιστικής και πολιτικής δύναμης μπροστά σε αυτήν τη μάχη κρίνεται τώρα, με πολύμορφο, κλιμακούμενο και πανεκπαιδευτικό απεργιακό αγώνα και όχι με συμβολικές πράξεις».

Πηγή: **prin.gr**